

ματσαράγκα

ματσαράγκα κ. **ματσαραγκιά**, **η**, ουσ. [<ιταλ. mazzetanga], (στη γλώσσα της αργκό) η απάτη, η εξαπάτηση, ο δόλος, η κομπίνα, το τέχνασμα: «εκεί που θα πάμε θα φερθείς σωστά και δε θ' αρχίσεις τις ματσαράγκες». Συνών. μπαλαμούτι (2).

- *κάνω ματσαράγκες*, κάνω απατεωνιές, είμαι απατεώνας, κομπιναδόρος: «δεν περνάει μέρα που να μην κάνει κάποια ματσαράγκα, γιατί απ' αυτές ζει». (Λαϊκό τραγούδι: *στήσανε καβγά δυο μάγκες, για να **κάνουν ματσαράγκες***).

- *μου 'παιξε ματσαράγκα*, με ξεγέλασε, με εξαπάτησε: «μου 'παιξε ματσαράγκα ο αλήτης και μου 'φαγε ένα κάρο λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: *εγνώρισα πολλούς μες τη ζωή, μα όλοι τους **μου 'παίξαν ματσαράγκα**· κανείς δεν είχε όμως την ψυχή και την καρδιά του φουκαρά του μάγκα*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας